

"Is je vader vannacht ook gaan vissen?" vraagt Ruben.

Simon knikt. Ze kijken over het glinsterende water.

"Wie hem het eerst vindt?"

Samen turen ze in de verte, waar de bootjes liggen.

"Daar!" wijst Simon naar een van de bootjes.

"Jij wint altijd!" protesteert Ruben lachend. Ze maken het zich gemakkelijk in het zand en mijmeren wat verder over de schaapjes.

"Ik ga later zo weinig mogelijk fout doen, dan moet ik nooit een schaapje slachten." zegt Simon.

Er landt een duif naast hen, en Ruben grinnikt: "Of je zegt dat je geen geld hebt, dan mag je zo een domme duif geven!" Plots kijkt hij terug ernstig. "Nee, dan ben je aan het liegen. En dan moet je weer offeren. Zo blijf je bezig natuurlijk..."

De bootjes zijn al een stuk dichterbij. Simon zwaait naar zijn papa, die hem herkent en het bootje een beetje bijstuurt in hun richting. Op een meter of twintig van het strand springt hij in het water en trekt het bootje aan het touw verder, tot het vastloopt in het zand.

"En papa, hoe was de vangst?" vraagt Simon benieuwd.

"Wacht even jongen, eerst zorgen dat onze boot niet wegdrijft. Semaja, kom eens helpen!"

De oudere broer van Simon komt van de andere kant van de boot en springt ook op het strand.

"Hey kleine!" Semaja rommelt Simons krullen nog meer door elkaar.

"Eik, je handen stinken naar vis!" roept Simon.